

Vergaderjaar 2007–2008

29 383

Meerjarenprogramma herijking van de VROM-regelgeving

Nr. 88

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 februari 2008

Hierbij stel ik U in kennis van de voorgenomen wijziging van enkele algemene maatregelen van bestuur in verband met de aanpassing aan de artikelen 8.8 en 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer. De wijziging betreft:

- het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (hierna: Bees A);
- het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B (hierna: Bees B);
- het Besluit verbranden afvalstoffen (hierna: Bva); en
- het Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer (hierna: Oplosmiddelenbesluit).

Omdat het ontwerpbesluit tot wijziging van Bees A, Bees B, het Bva en het Oplosmiddelenbesluit een implementatie is van twee Europese richtlijnen, te weten de IPPC-richtlijn¹ en de Afvalverbrandingsrichtlijn², is de procedure van artikel 21.6, zesde lid, van de Wet milieubeheer van toepassing. Dit betekent dat niet het ontwerp hoeft te worden voorgehangen, maar dat slechts de inhoud van de wijziging voorzien van een korte motivering ter kennisgeving aan de beide kamers der Staten-Generaal moet worden toegezonden. Over de inhoud van de voorgenomen wijziging bericht ik u daarom het volgende.

Het ontwerpbesluit tot wijziging van Bees A, Bees B, het Bva en het Oplosmiddelenbesluit is gelet op uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State noodzakelijk. De Afdeling bestuursrechtspraak is namelijk van oordeel dat het bevoegd gezag voor inrichtingen die onder de IPPC-richtlijn vallen, niet zonder meer kan verwijzen naar de in algemene regels opgenomen emissie-eisen (zoals in Bees A, Bees B, het Bva en het Oplosmiddelenbesluit), maar dat bij de vergunningverlening steeds een expliciete toetsing aan het beschermingsniveau van de IPPC-richtlijn dient plaats te vinden, wat ertoe kan leiden dat strengere eisen moeten worden gesteld dan in genoemde algemene maatre-

¹ Richtlijn nr. 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257).

² Richtlijn nr. 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PbEG L 332).

gelen van bestuur zijn opgenomen. Hierbij moet het bevoegd gezag onder meer aangeven hoe het heeft getoetst aan de eis van beste beschikbare technieken (BBT) en op welke manier de opgelegde (strengere) emissie-eisen zijn vastgesteld. De onderhavige wijzigingen leggen deze verplichting vast.

Volledigheidshalve wordt vermeld dat de verplichting om van de algemene regels af te wijken ook al is geregeld in het nieuwe zesde lid dat aan artikel 8.11 van de Wet milieubeheer is toegevoegd in het kader van de modernisering van de algemene milieuregels voor inrichtingen. De onderhavige wijziging van Bees A, Bees B, het Bva en het Oplosmiddelenbesluit vormt een aanvulling hierop en biedt het bevoegd gezag extra duidelijkheid hoe met de algemene regels in voornoemde besluiten om te gaan. Een vergelijkbare wijziging is overigens al aangebracht in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij.

Tot slot bevat het ontwerpbesluit nog een kleine aanpassing in het Bva. Hierbij wordt de toegestane daggemiddelde koolmonoxide-emissie gewijzigd: in plaats van een maximale daggemiddelde emissie van 50 milligram per kubieke meter wordt de eis dat 97% van de daggemiddelde emissies 50 milligram koolmonoxide per kubieke meter mag bevatten. De eis van 97 procent sluit aan bij het aantal uren dat een afvalverbrandingsinstallatie in een niet-optimale bedrijfssituatie mag functioneren. Bovendien wordt hiermee strikt aangesloten bij de eisen in de Afvalverbrandingsrichtlijn.

Een eensluitende brief heb ik gezonden aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.
Het ontwerpbesluit is gelijktijdig met deze kennisgeving aan de Raad van State ter advisering voorgelegd.

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. M. Cramer